

[Ib Nørlund]

Ellers har I jo altid afvist enhver mulighed for folket til at tale med ved nye suverænitetsstab og løftesvigt, når det blev krævet. Men den anledning, som I nu selv har påtvunget, må bruges og vil blive brugt til at give den vidtspredte modstand samlet udtryk, og det så stærkt, at det ikke én gang til kan lykkes pengemagten at betale sig til en sejr, som viser sig som et bedrag, som en af landets rigmænd praler af at have gjort i en avis i dag.

Så kan man komme nok så meget og sige, at EF-valgene ikke må bruges til at sige ja eller nej til EF. Hvad bilder man sig egentlig ind? Først holder man folk for nar, så det driver, og så må folk ikke sige fra. Den går jo simpelt hen ikke.

Valgloven må først og fremmest tage hensyn til den kendsgerning, at EF-spørgsmålet deler den danske befolkning på anden måde end de sædvanlige partilinjer. Den konfrontation, som må komme, går også tværs gennem alle EF-partier. EF-partierne frygter denne konfrontation, især fra højre har man jo ligefrem villet forbyde opstilling af tværpolitiske lister til valget, og det er da også en vældig demokratisering.

Vi siger åbent, at vi vil gøre os alle anstrengelser for, at jeres valg bliver præget af de delingslinjer, som op til folkeafstemningen faktisk kom til at betyde en værdifuld fornyelse af dansk politisk liv, en aktivisering af befolkningens samfundsmæssige interesse, og for øvrigt kan komme til at gøre det endnu mere.

Til de enkelte bestemmelser i valglovsforslaget skal jeg gøre nogle korte bemærkninger til slut. Kravet om de 62.000 underskrifter – det er et betydeligt krav, det er et større krav, end der er stillet nogen sinde ellers her i landet, men skal det være, kan også denne udfordring tages op.

fordelingsmetoden sigter ganske åbenbart på at sikre de store partier. Vi er imod den fordelingsmetode; man mærker hensigten med den, men pas nu på, I ikke forregner jer.

Tildelingen af 1 mandat til Grønland – ja, det kan lyde ædelmodigt, men det minder mig om det giftige æble, som afleveredes til Snehvide i sin tid: meningen er ganske åbenbart at holde Grønland tilbage fra at bruge den ret til udtræden af EF, som er stillet i udsigt i forbindelse med hjemmestyret.

Endelig er selve valgordningen jo noget fiktivt noget, for det, der står i Romtraktaten, er jo om, at man skal nå frem til en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde. Det vil altså sige, at hele denne historie skal laves om igen, hvis de vilde mænd i EF kommer så vidt.

Derudfra tilsiger vi en uvenlig, men naturligvis saglig behandling, hvor vi vil kæmpe for EF-modstandernes ret og mulighed for at modsætte sig det pres, som åbenbart på ny forberedes imod dem.

**Niels Helveg Petersen (RV):**

Der er jo ikke fuld vished for, at valgene til Det europæiske Parlament vil finde sted i foråret 1978, men jeg synes, det er klogt at lægge til grund, at de vil blive afholdt på det tidspunkt, og lægge til grund, at vi for Danmarks vedkommende klarer spørgsmålet om valgordningen af i god tid.

Der er i det radikale venstre varierende opfattelser af værdien af de direkte valg, men der er enighed om, at afholdes disse valg, vil det radikale venstre deltage i dem og deltage i dem på basis af et selvstændigt radikalt program, ikke på grundlag af det program, som er udarbejdet af føderationen af liberale partier. Det radikale landsmødes afvisning af dette program betyder ikke, at det radikale venstre vender ryggen til de europæiske problemer. Det betyder tværtimod, at det radikale venstre vil deltage i den europæiske diskussion herhjemme på basis af sit eget selvstændige program.

Værdien af de direkte valg på det europæiske plan ligger i det væsentlige i, at et direkte valgt europæisk Parlament får øgede muligheder for at øve en demokratisk kontrol med de øvrige organer inden for EF. Det europæiske Parlament vil blive stedet, hvor der føres en åben, fri politisk diskussion om de store linjer i den europæiske udvikling. Det anser vi for at være en demokratisk fordel. Der vil ikke være mulighed for med et direkte valgt europæisk Parlament og med en åben og fri diskussion i medlemsstaterne og med en åben og fri diskussion i et europæisk Parlament at antyde, at det, der foregår i Europa, er noget med at luske noget ind ad bagdøren. Tingene vil komme åbent frem, vil være tilgængelige for pressen, for offentlige-